

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XV. évfolyam 2. szám

2018. Szent István

Szent István történelmi hagyatéka

1092 óta Szent István király ünnepelendő emléknapja a Szabolcsi zsinat döntése alapján AUGUSZTUS 20-án van. Az egyházi ünnep az évszázadok folyamán mindinkább nemzeti jelleget öltött. 1991-ben a Magyar Országgyűlés a nemzeti ünnepek sorában a legfőbb állami nemzeti ünnepé nyilvánította augusztus 20-át, Szent István király napját.

Az ünnep előtti napokban, az ünnepre lelkileg is készülődve idézzük fel első királyunk emlékét. Így tudjuk megőrizni múltunkat, amit senki nem vehet el tőlünk!

István király átlagon felül művelt, bölcs, mélyen gondolkodó uralkodó volt. Folytatta apja, Géza fejedelem által megkezdett államszervezési munkát. Géza már kereszténynek nevelte fiát, aki bölcs, történelmi éleslátással felismerte, hogy magyarságunk megmaradásának egyik feltétele a kereszténység felvétele, ezért Rómától, a pápától kért koronát.

Ő fejezte be a Honfoglalást azzal, hogy az ország, az állam alapjait lerakta. Nagy politikai előrelátással felismerte, hogy a Kárpát-medencében - ami egyben a Nyugat és Kelet kapuja is -, olyan független államot lehet csak létrehozni, amelynek az intézményrendszere ingathatatlan erkölcsi érték-alapokra épül. **A népből nemzetet kovácsolt,** tudta, hogy le kell győzni az anarchiát, a versengő

belső törzsi vetélkedéseknek véget kell vetni. Fájó szívvel, sok belső gyötrellemmel, de leszámolt a visszahúzó maradisággal. Kemény kézzel könyörtelenül védte a fiatal magyar királyságot minden belső és külső ellenségtől. A nép hagyományait, a magyar élet ősi formáit védte, vigyázta, és uralkodása alatt a magyar szellemiség végig megmaradt az intézményrendszerében. Korának legkorszerűbb államát hozta létre.

Maradandót alkotott, mert népünk meg tudott maradni a történelem pusztító európai viharaiban, a belső, önpusztító harcok után. Országunk, hazánk népe, most a 21. század elején, 1000 éves európai múlttal indulhatott el az Európai Unió tagjai sorában.

Országunknak, népünknek nem minden korban voltak olyan vezetői, akik Szent

István királyunk eszméi, intelmei alapján vezettek, de ezen válságos időkben is voltak, akik nem hagyták lankadni, elveszni a Szent Istváni eszméket, intelmeket, ezek tanításából próbáltak erőt meríteni a nehézségek legyőzéséhez.

A történelem igazolta szent István királyt, csak az az ország, nép tud megmaradni, amely a jogállamiság és alkotmányosság útján halad.

Atyai szeretettel fia számára összeállított (vagy állított) egy könyvet az erkölcsi ok-

folytatás a 2. oldalon

ISTVÁN KIRÁLY

Gyulai Klári (2018)

Világomlások, villongások közepette
rád gondolunk, szívünk dobban.
Örök kezed, mit ránk hagytál,
Őriz minket itt, e honban.

Te vagy az,
ki elhintette a hit magvát
pogány földbe,
erőd által sarjadott fel
a magyarság kereszt-hite.

Megáldott, szent kenyerünket
a te emlékedhez kötjük;
forró nyárban
neved napján
örömtelven szeleteljük.

Megmaradást adó, jó törvényt te adtál
a kárpátok - ölette gyönyörű országnak;
népedet Mária szent kezére bízta,
s – mit egykor Vajk fejére tettek –
ma is csodálhatjuk
Rómából érkezett
ékes koronádat.

ISTVÁN KIRÁLYHOZ

Gyulai Klári (2018)

Magyaroknak szent királya
rád emlékezünk ma.
Erős kezed hitet vetett
itt a Kárpátok alatt.

Egységbe fontad népedet.
Ma is tartjuk
általad (tett) lett
hites törvényeidet.

Szent kezedet
védőn tartod
a magyarok felett,
Máriának ajánlottad
jó keresztény népedet.

Koronádat megőrizte
a haza szeretete,
tisztellel tekintünk ma
bölcs személyiségedre.
Szóljon zsoltár!
Szóljon ének!
Kérjük, vigyázz továbbra is
a te hű népedre!

Szent István történelmi hagyatéka

folytatás az 1. oldalról

tatásról, amelyben a leírtak örökérvényűek: **Szent István király intelmei fához, Imre herceghez.** Arra inti: tartsa meg a katolikus hitet, erősítse az egyházi rendet, tartsa tiszteletben a főpapok méltóságát, szeresse a vitézeket, szolgáltasson igazságot, és gyakoroljon türelmet minden cselekedetkor, fogadja szívesen a jövevényeket, és lássa el őket, tanács nélkül semmit ne tegyen, eleit tartsa szüntelenül szem előtt, és ők legyenek példaképek, legyenek könyörületességek. Az erkölcs, a tisztesség, a könyörületesség, az igazságszeretet, a példamutatás, a béketűrés, a gyengék, az elesettek, a kiszolgáltatottak segítése, felkészült bírák alkalmazása, a tisztségviselők, a munkát végzők, az értéket teremtők megbecsülése, a felelősségvállalás fontossága, a cél iránti alázat, legyenek örök érvényű eszmék és követelmények. Megtapasztalta, ezért figyelmeztette Imre fiát, de egyben minden utódját, hogy a hatalom könnyen gőgössé tesz, a kevélység gyűlöletet, indulatokat ébreszt, és előbb-utóbb a megalázottak fellázadnak az ilyen hatalom gyakorlója ellen.

Törvényes utód nélkül halt meg István király. A mélyen vallásos idős király a koronáját és az országát felajánlotta az égieknek. A trónviszályok és külső támadások ellenére országunk, népünk megmaradt, véglegesen betagozódtott Európa keresztény közösségébe.

István király örök hagyatéka: a magyar nemzet élni akarása!

Császárné Gyuricza Éva

A NEMZETI ESZME ÉS A KERESZTÉNYSÉG

Írta: P. Bangha Béla

A nemzeti eszme merőben emberi és világi alapon nem egyéb, mint a földrajzi és történelmi, esetleg faji és nyelvi összetartozásnak érzete, mely a közös múltból, közös hagyományok és remények kultuszából, közös törvények és intézmények talajából meríti erejét. A keresztény nemzeti eszme ennél sokkal több, szentebb és nemesebb: az összetartozás érzetében az egymásra utaltaknak és egymáshoz tartozóknak Isten akarata nyugvó erkölcsi egységet állapítja meg, ezt az egységet a keresztény erkölcsi és jogrend legfelsőbb szankcióinak védelme alá helyezi s az egy-nemzet gyermekeire nézve a keresztény szeretet parancsának fokozottabb gyakorlását teszi lelkiismeretben kötelezővé. Első pillanatra szembeötlő, hogy a «nemzeti» eszmének a «keresztény nemzeti» eszme legerősebb hatványozása, legszentebb, örökebb s mindennél szilárdabb alapra helyezése.

A magyar nemzetnek óriási szerencséje, hogy a nemzeti eszme benne Szent István óta legmélyebb kapcsolatba került a kereszténységgel, s mint keresztény nemzeti gondolat vésődött bele a nemzet fiainak lelkébe. Ez a keresztény nemzeti eszme volt közel egy évezreden át legbiztosabb támasza sokat szenvedett, sok vihart látott nemzetünknek. Nem ismeri a magyar történelmet, akinek bőven kell bizonyítgatnunk, mit köszönt nemzetünk nemcsak európai királysággá alakultában, nemcsak kulturális fejlődésében a kereszténységnek, de mit köszön neki állandóan akkor, amikor belőle meríti a nemzeti összetartozás, a nemzeti kultúrmisszió, s a nemzeti jog legmélyebb szentesítését, legelpusztíthatatlanabb nimbuszát. A Szent István koronájának tisztelete, a szent király nagy gondolatainak észrevétlen tovalüktetése a legutolsó tanyai magyar szívében legjobban fejezi ki a nemzeti eszmének ezt a megdicsőülését az apostoli kettős kereszt fényében. A vörös zászló is nem ok nélkül volt egyformán ellensége a keresztnek és a háromszínű nemzeti lobogónak.

Ezen a keresztény nemzeti gondolon azonban szintén rést ütött a legújabb kor liberalizmusa és elkereszténytelenedése s 48-tól kezdve törvényhozásunkban és államéletünkben sűrűn találkozunk a pogány állami és nemzeti eszme dédelgetésével. Ez a nemzeti liberalizmus teremtette meg a «felekezeten kívüli» államot s az egyházellenes törvényeket; ez mellőzte lehetőség szerint egyre jobban a kereszténységnek az állam irányításában való szerepét; ez dédelgette a liberálisokat s növelte nagyra köztünk azt a hazug, önző, tartalmatlan sovinizmust, mellyel nemzetiségeinket oly alaposan elhidegítettük magunktól.

A keresztény nemzeti eszme nem sovinizmus s amíg a liberális nacionalizmusnak nem adta át a teret, addig nemzetiségeinkkel a legjobb barátságban éltünk. A keresztény nemzeti gondolat nem jelenti más nemzetek sajátlagos értékeinek értelmetlen lebecsülését, sem

a magunk erejének és nagyságának értelmetlen túlbecsülését. Nem jelenti a nemzeti nyelv kultuszának azt az ügyetlen és gyakorlatiatlan túlzását sem, amellyel nemzetiségeinknek faji és népi érzését oktanul sértettük. De jelenti igenis azt a szent meggyőződést, hogy honfitársainkkal szemben Isten akarata szerint is különösebb testvéri együttérzést és tevékeny szeretetet kell tanúsítanunk, hogy a magunk igazi egyéni boldogulását is a nagy nemzetcsalád erősítésével s boldogításával kell kiküzdenünk.

A keresztény nemzeti eszme szerint a nemzet nem annyira faji, nyelvi vagy származási összetartozást, mint inkább ezeken a kapcsolatokon s a földrajzi és történelmi egybetartozáson alapuló magasabb, kulturális és erkölcsi egységet jelent. Ennek az erkölcsi és kulturális egységnek tagjai az idegen nyelvű polgárok és nemzetiségek is; amint viszont nem mindenki tekintendő azonnal teljes értékű polgártársnak, aki még oly jól el-sajátította is nemzeti nyelvünket.

A keresztény nemzeti eszme végül nem ellentéte a keresztény nemzetköziségnek sem. A radikális és szocialista nemzetköziség hazaárulás volt s a nemzeti eszme tagadása; s ez kétszeresen erkölcstelen és esztelen dolog oly kicsiny nemzetnél, aminő mi vagyunk s háromszorosan esztelen akkor, amikor a közvetlen szomszédságunkban élő még kisebb nemzetek éppen a nemzeti eszme hatalmas lendítőerejéből merítik az energiát fokozottabb fejlődésre s izmosodásra a mi kárunkra. A nemzetköziség eszméjét emelni bálvánnyá, midőn körülöttünk, sőt határainkon belül, keleten, délen, nyugaton és északon a nemzeti eszme új birodalmakat teremtett, oly esztelenség és gonoszság volt, mely egy-magában örök időre hazaellenesnek bizonyította kitermelőit: a liberalizmust és a szociáldemokráciát. Mindazáltal nemzetközi kötelességeink is vannak; nemzetközi viszonyokat s kapcsolatokat is kell keresnünk. A kultúra legértékesebb javai nemzetköziek és sok tekintetben nemzetközi ápolásra vannak utalva.

S főleg akkor, amikor a kereszténység ellenségei, liberalizmus, plutokrácia, szabadkőművesség és szociáldemokrácia nemzetközileg szervezkednek s szövik meg hálóikat a keresztény érdekek és gondolatok nemzetközi megfojtására, a keresztény eszmék s intézmények védelmére a nemzetközi keresztény szervezkedésnek is mihamar meg kell indulnia - politikai, gazdasági, pénzügyi, karitatív, művészeti, irodalmi és sajtótéren. A katolicizmusra, mint amely a maga világszervezetével több, mint egymilliárd hívével, hatalmas intézményeivel s erős központi vezetésével amúgy is kész kerete a további nemzetközi szervezkedésnek, e téren különösen nagy feladatok várnak...

Szerkesztett, aktualizált változat

Megjelent: Városunk Gyomaendrőd 2018/8.

Úrnap 2018

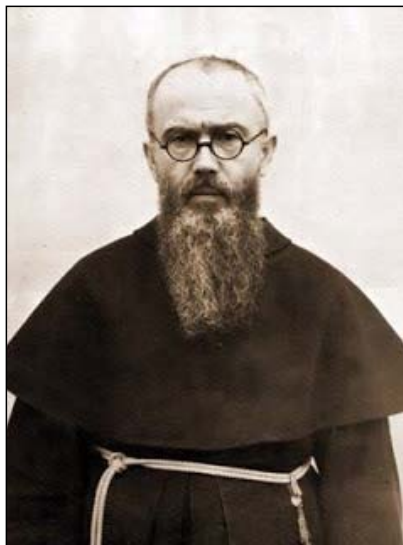
Mi, orosháziak is részt vettünk az egyházmegyei óföldreáki gyalogzarándoklaton 2018. május 26-án

„Keljünk útra, hogy életet merítsünk!”

Elsőáldozás 2018. május 27-én

Szent Maximilian Kolbe áldozópap, vértanú

„Senkinek sincs nagyobb szeretete, mint aki életét adja barátaiért.” Kolbe atya is ezt tette: az egész életét átható Isten iránti szeretetből adta életét társa helyett. Rá emlékezünk liturgikus emléknapján, augusztus 14-én.

Kolbe atya 1894. január 8-án született a lengyelországi Zduńska Wola-ban szegény vallásos szülők gyermekeként. A keresztségben a Rajmund nevet kapta.

A család szűkös anyagi helyzete miatt csak a legidősebb fiú járhatott iskolába, ezért Rajmund megkísérelte, hogy otthon mindent megtanuljon, amit testvére, Ferenc hazahozott az iskolából. Egyszer édesanyja gyógyszerért küldte, s a patikus ámulva tapasztalta, milyen biztonsággal igazodik el a latin szavak között. Hosszasan elbeszélgetett vele, és fölismerte tehetségét. Felajánlotta, hogy latinórákat ad neki hetente. A fiú majd kiugrott a bőréből örömeiben. Csakhamar túlszárnyalta testvérét a tudásban.

Tizenhárom éves korában lépett be a minoriták kolostorába, tanulmányait Lvivben (Lemberg, Lwów), majd 1911-től Rómában folytatta. Teológiai és filozófiai doktorátust szerzett. Kitűnt áldozatosságával, felebaráti szeretetével és a Szűzanya iránti tiszteletével. 1918. április 28-án szentelték pappá.

Egyik társa a szemináriumról így nyilatkozott róla: „Rajmund volt valamennyiünk között a legtehetségesebb. Ha nem lép be a kolostorba, nagy hadvezér vagy zseniális feltaláló lehetett volna.”

Már növendék korában egy missziós folyóiratról álmodott. Amint krakkói tanár lett, kérvényt nyújtott be feletteseihez, hogy újságot adhasson ki. Az engedélyt megkapta azzal a feltétellel, hogy a forrásokat magának kell előteremtenie. Ajtóról ajtóra járva kéregetett, és egy év múlva, 1927-ben a nyomda üzemelt. A kolostorban azonban rossz szemmel nézték tevékenységét, és munkatársaival együtt áthelyezték a félig romos grodnói kolostorba. Így indokolták a döntést: „Nem felel meg alapítónk szándékának, hogy újságot szerkesszünk és terjesszünk. A mi dolgunk az imádság és a gyóntatás. Feladatunk a lelkipásztorkodás, a misszió és a prédikálás.” Kolbe atya így válaszolt: „Éppen ezért kell nekem így dolgoznom, hiszen a 20., és nem a 13. században élünk.”

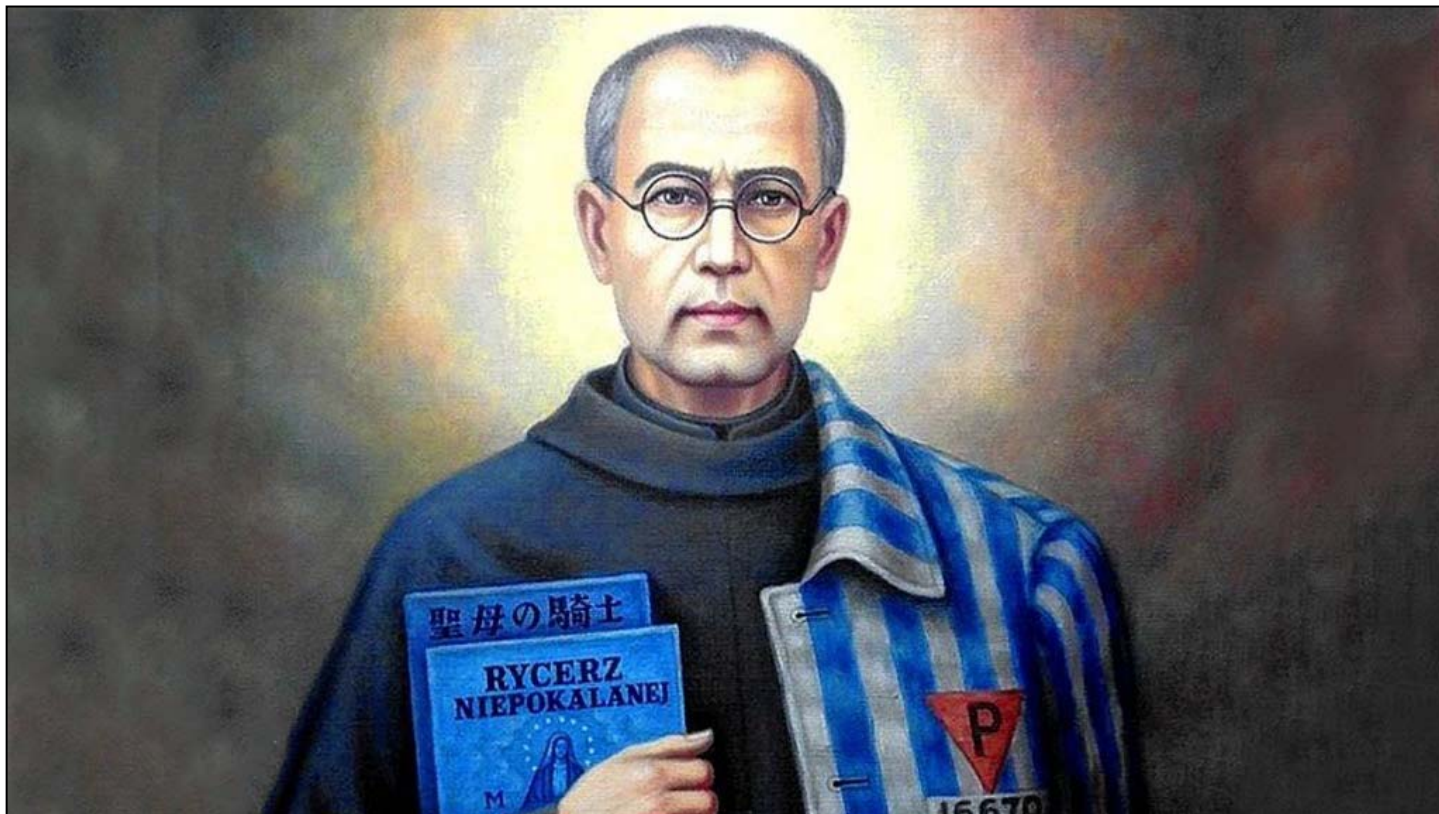
1930-ban Japánba küldték misszionáriusnak. Megromlott egészsége miatt 1936-ban visszatért hazájába. 1940-ben a németek kiűrtették Niepokalanówot (a „Szeplőtelen” városát), ahol előljáróként szolgált, Kolbe atyát az auschwitzi haláltáborba vitték. Itt önként jelentkezett egy halálra ítélt családapa helyett az éhségbunkerbe. Imáival és áldásával kísérte társait, akik közül ő maradt életben legtovább. 1941. augusztus 14-én, Nagyboldogasszony vigiliáján injekcióval megölték.

Harminc évvel később, 1971. október 17-én Boldog VI. Pál pápa boldoggá, Szent II. János Pál pápa pedig 1982. október 10-én szentté avatta.

Egyik fogolytársa mondta el: „A páter haláláról az egész táborban beszéltek. Ő nem csak egy embert mentett meg az életnek: tetével sokakban fölébresztette a bátorságot ahhoz, hogy túléljék a tábor-t. Fel tudta ébreszteni bennünk az emberi jóságba vetett hitet.”

Istenünk, te Szent Maximilian Kolbe áldozópapot és vértanút betöltötted a Szeplőtelen Szűz iránti odaadással, a lelkekért való buzgósággal és az emberek iránti szeretettel. Közbenjárására add, hogy a te dicsőségre embertársainkat buzgó lélekkel szolgáljuk, és így életünkben, halálunkban szent Fiadhoz hasonlítsunk. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Magyar Kurír

Temperamentumok

(az előző számban megjelent anyag, folytatása)

A szangvinikus ember

A Krisztus előtti V. században Empedoklész négy csoportra osztotta az embereket, viselkedésük alapján. Szangvinikus, kolerikus, melankolikus és flegmatikus. Ma is vannak jeles tudósok, akik azt mondják, hogy ehhez a négytagú tipológiához nincs mit hozzátenni.

Azt tudni kell, hogy mindenki külön személy. Nincs tiszta temperamentum, ez is, az is van mindenkiben. Nem lehet azzal védekezni, hogy azért vagyok ilyen rossz, kiállhatatlan, mert ilyen a természetem. Természetünket képesek vagyunk szublimálni, tehát az alacsonyabb rendű ösztöneinket képesek vagyunk jó, szellemi természetű tevékenység felé irányítani.

Ezek után nézzük, milyen is a szangvinikus ember?

Érzelmi élete olyan, mint egy EKG-görbe: fel-le ugrál. Hirtelen. A legkisebb érintésre fellobban, jobban, mint a benzin, legyen az jókedv, vagy harag. De ez a képtelen kitörés nagyon rövid idő alatt nyomtalanul elmúlik. Teljesen elfelejti.

Akik érzelmi válaszaik szerint jellemzik, azt írják róla, hogy az ilyen ember érzelmei gyorsak és gyengék; a szangvinikus ember ingerlékeny, ugyanakkor kellemes, aktív és másokhoz közeledő.

Felismerni őt messziről: szeme vidám, járása fürgé, beszéde fecsegő. Igazi társasági ember. De ugyanakkor félelmetes is: könnyelmű, üres fejű, nagy szájú, sosem lehet tudni, hogy milyen ing van rajta. Képmutató, hazudozó, megfontolatlan, habajka, akiben egyáltalán nem lehet megbízni. Szeszélyes és veszélyes, hiszen behízsgő, tettetett modorával mindenkit percek alatt képes átrázni, utána pedig kinevetni.

Könnyedén veszi életét, hiszen számára a múlt, a jövő nem érdekes, csak a jelen.

A kolerikus ember

Ennek a vérmérsékletnek a jellemzője a chole, a sárga, keserű epe. Aki ilyet hányt életében, tudja, mi az. A kolerikus érzelmi görbáját úgy lehet elképzelni, hogy lassan, nagyon energikusan megy felfelé, de nem jön. Megmarad lelkében. Hatalmas indulatok gerjednek benne, fokozatosan erősödve, mint egy igazi bokszo, mint egy pióca, mint egy megvadult oroszlán. Dühös, szívja a vért.

Messziről meg lehet ismerni: tüzes szem, határozott járás, szinte döng alatta a föld, beszéde rövid, határozott, megalkuvást nem ismer. Éles értelme van, tehát nagyon okos, akarata is hatalmas. Két feje van, de egy szíve sincs.

Ha az érzelmi válaszok dimenzióit keressük: gyors-erős, ingerlékeny és nagyon kellemetlen; aktív-visszahúzó. Borzalmas tud lenni. Saját értékeinek, eszének, akaraterejének a

tudatában nem képes elviselni, hogy ne tegyék, amit ő kigondolt. Mert akkor jön a kegyetlen bosszú. Nem felejt, lesi az alkalmat. Áldozatai évtizedek múlva is számíthatnak rá, hogy lecsap rájuk.

Az a szörnyű, hogy ha a kolerikust valamilyen terv, elhatározás megszállja. Végrehajtás közben az emberek sorsa, szenvedése nem érdekli. Ő azután nem hatódik meg, nála nincs irgalom.

Ilyen volt Árpád-házi Szent Erzsébet lelki atyja, Konrád mester. Fejébe vette, hogy ennek a fiatal özvegynek minden vigasztalásról, örömről le kell mondania. Többek között megfosztotta két hűséges barátnőjétől, és egy kegyetlen idős aszszonyra bízta.

Ilyen volt Haynau az 1848-as szabadságharc leverése után.

Ilyen kegyetlen, szívtelen vezetőnek köszönhető embermilliók veszte, mint Hitler, Sztálin, meg az ÁVO-sok.

Szadisták. Hatalmuk gyakorlása közben élvezik, ha szenvedést okozhatnak.

(a másik két típus a folytatásban következik)

(MéG)

PAPSZENTELEÉS!

Az Egyház ünnepet hirdet! Dr. Kiss-Rigó László megyéspüspök 2018. szeptember 8-án 10 órakor Kisboldogasszony ünnepén áldozópappá szenteli **Kovács Zoltán diakónust**. Helyszín: Fogadalmi templom, Szeged. Az eseményre szeretettel hívják és várják az orosházaiakat is! A ministránsokat legálább negyed órával Szentmise előtt várjuk a Dóm hátsó kápolnájában!

FELHÍVÁS!

A katolikus temetők (Alvégi katolikus része, Laposi és templomi) nyilvántartási rendszerének korszerűsítése folyamatban van. Kérjük, adategyeztetés céljából szíveskedjenek felkeresni a Temető Gondnokságot a rendelkezésre álló dokumentumokkal együtt, rövid határidőn belül.

Érdeklődni: 06-30/442-2827 telefonszámon a temetőgondnoknál lehet.

Kapcsolat az Istennel és az emberrel...

(néhány gondolat erejéig)

„Egymás terhét hordozzátok, így töltitek be a Krisztus törvényét” Gal.6.2

A szeretet nagy parancsolata is részben ez lenne az élet értelme és lényege ebben az anyagi, gépies, elmechanizálódott világban.

Milyen nehéz sokszor a saját gondjainkat, terhünket hordozni, csapást, megpróbáltatást, amelyekre - az Ige mondja - szükségünk van ... „a jó gazda is verejtékével, odaadóan, fáradsággal műveli földjét ... a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét békétűréssel, amíg reggeli, s estvéli esőt kap” Jak 5,7

Dolgoznunk kell, gyakran fáradozásig, miközben vigyáznunk kell testünk egészségére, mert ez segíti, hogy munkába vihessük, mindennapi kötelesség-végzéséért, családjunkért, embertársainkért, a máért és a holnapért.

Hogyan? Igényességgel, megformált hangvétellel, magatartással, személyessé tétellel.

Mindez egyfajta szolgálat is egyben. Nehéznek tűnik, sőt az is. Mégis rádöbbenhetünk, hogy ebben van a béke és a szabadság. Ígéret szerint az Istennel való találkozás.

Saját teherhordozásunk, vagy a másikéba való besegítés, lelki szántóföldünk művelését formálja, finomítja, hogy gyümölcsözőbb termést hozzon.

Lelki életünk fejlődése próbák sora, melyeket Isten rendel el, enged meg számunkra, javunkra. Így akar egyre tovább vezetni, és hívni önmagához bennünket. Jót tesz velünk, a próbákon keresztül: új látásra juttat, tükröt állít elénk (merjünk belenézni). Így találkozunk önmagunkkal, embertársainkkal, de legfőként Istennel, aki meg is tud szólalni bennünk.

Mindenkinek akkor, és annyit mond, amennyi a javára válik.

Segítséget nyújt kegyelmével, még, ha próbák árán is. Érdemes elgondolkodni - ha türelmetlenek vagyunk - hogy miért kell, néha sokáig várunk kérdéseink válaszára.

Kegyelme gyakran időben elnyúlik, mert kinek- kinek erre van szüksége.

Erről szól a francia teológus F. Fénélon bölcs mondása: „Jobb várni és az ajtót kulccsal kinyitni, mint türelmetlenségből a zárat feltörni.”

Az irgalmasság testi cselekedetei szintén segítenek a teherhordozásban, elfordítják a lelket tépelődéseitől és vonzó tettekkel foglalják el azt: örüljete az örülől, sírjatok a síróval. Kérdés ismét: Hogyan tegyük, amikor a sajátunkhoz sincs erőnk, se időnk? Gyakorlati bizonyíték, egyben válasz: ha adunk a másik embernek, a sajátunk is könnyebb, szinte simogatóvá válik.

Jézus mondja „Jöjjetek hozzám mindannyian, akik megfáradtatok és megterheltettek, én megnyugtatlak titeket” Mt 11,23

Egyedüli bizalmunk a Mindenható Isten, Ő gyógyító ír, segítő

kegyelme enyhülést ad minden nehézségben.

Felmerül egy mindennapi kérdés: vajon van-e még most bizalom az emberek között, elnyomja-e ezt, az érdek és a csalódások?

A válasz - feltehetően - sajátos!

Az élet több szálon alakít embert, munkatársi, baráti, rokoni, szimpátiából eredő kapcsolatokat, melyekben istenes felbuzdulások fonódhatnak össze. Ilyenek: öröm, bánat, fájdalom, türelem, önfeláldozás, buzgalom, lemondás, alázat, megbocsátás, hála.

Az ilyen átérző embertársnak még a hangja is megnyugtató, bizalomkeltő, a hang nélküli szem-kontaktusa, mosolya és a kézfogása is erőt adó.

A Mindenható iránti bizalom tér és idő felett való, a Tőle kapott örök élet már itt a földön érezhetően célba vezet!

Ám nem elég passzívan nyitva lenni, AKARNI kell Istent megtalálni. Ez már küzdelem, de szabad választás is.

A Tőle kapott ígéret erőt tud adni „nem hagylak el, sőt el sem távozom tőled”.

Az Ő kezében van a világ sorsa, annak irányítása.

Ő a biztos fogódzó, kapaszkodó, nem hiába mondjuk a „Mi-atyánk”-ban lévő mondatot: „Uram legyen meg a te akaratod”. Így lesz Ő minden hivatásban, életsorsban mennyei gyógyír. Minden kapcsolat megszentelője.

A lélek levegője, beteljesülése. A megújulás forrása.

Az Úrjézus üzeni, ha nehézségekkel küzdünk:

„Vegyétek föl az én igámat, mert az én igám édes, az én terhem könnyű” Mt 11,30

Dr. Bertók Éva

**OROZHÁZI
KATOLIKUS
TUDÓSÍTÓ**

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroszhaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László tb. kanonok,
esperes, plébános

Szerkesztő:
Mészáros Géza

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD TEAM